

Sygn. akt I C 727/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Leokadia Krośniak-Cebulska

Protokolantka: Anna Olejnik-Alencynowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2022 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą
w W.

przeciwko L. J.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 10.800 (dziesięć tysięcy osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sędzia Leokadia Krośniak-Cebulska

Sygn. akt I C 727/20

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wniósł ostatecznie o zasądzenie od L. J. kwoty 1.834.663,16 zł z odsetkami umownymi oraz obciążenie pozwanego kosztami postępowania; ewentualnie zasądzenie 1.931.697,75 zł tytułem świadczenia nienależnego, ewentualnie o zmianę wysokości świadczenia w ten sposób, że kwota należności powoda od pozwanego zostanie poddana waloryzacji sądowej w ten sposób, iż poza roszczeniem o zwrot środków wypłaconych przy uruchamianiu kredytu w ich nominalnej wysokości powodowi będzie przysługiwało dodatkowe świadczenie w postaci kwoty 531.580,95 zł wynikającej z istotnej zmiany siły nabywczej pieniądza oraz zasądzenie tej kwoty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, iż żądanych kwot dochodzi tytułem zadłużenia wynikającego z zawartej między stronami umowy kredytu mieszkaniowego (...) z 24 września 2007 roku.

Pozwany w odpowiedzi wniósł o oddalenie powództwa oraz obciążenie powoda kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, iż kwestionuje roszczenie. Nadto podniósł zarzuty: nieważności umowy, abuzywności niektórych jej istotnych postanowień, potrącenia .

Sąd ustalił:

Strony w dniu 24 września 2007 roku zawarły umowę kredytu mieszkaniowego własny kąt biznes. Powód udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 605.189,83 CHF na zakup pawilonów usługowych w T..

Zgodnie z umową powód mógł wypowiedzieć umowę kredytu w części dotyczącej warunków spłaty w przypadku między innymi: niedokonania spłaty w dwóch kolejnych rat w terminach określonych w wysłanych do kredytobiorcy

dwóch kolejnych upomnieniach. Kredytobiorca miał być powiadomiony o wypowiedzeniu listem poleconym lub poprzez doręczenie do rąk własnych za zwrotnym potwierdzeniem odbioru; w piśmie wypowiedzającym miał być nadto wyznaczony termin spłaty zadłużenia. (umowa kredytu z załącznikami k. 26 – 32, wydruk z księgi wieczystej nr (...) k. 33 -51,).

Kredyt został uruchomiony 5 maja 2008 roku i był on przez pozwanego regularnie spłacany do około sierpnia 2018 roku (harmonogram spłat k. 64). Pismem z 11 października 2018 roku bank wypowiedział pozwanemu umowę kredytu (wypowiedzenie k.54, z dowodem doręczenia k. 55). Pismem z 24 grudnia 2018 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 415.943,79 CHF w terminie 7 dni licząc od doręczenia wezwania zapowiadając podjęcie działań w celu uzyskania tytułu wykonawczego (k. 52).

Według danych z wyciągu z ksiąg bankowych powoda wymagalne zadłużenie pozwanego wynosiło na dzień 20 maja 2019 roku 432.183,68 CHF (wyciąg k. 56).

20 października 2020 roku pozwany złożył powodowi oświadczenie o potrąceniu przysługującej mu wierzytelności wobec powoda w wysokości 1518021,46 zł z tytułu nienależnie opłaconych rat kredytu z wierzytelnością przysługującą powodowi względem pozwanego 1.383.646,92 zł z tytułu zawarcia umowy kredytu (oświadczenie z potwierdzeniem nadania k. 193 - 194)

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów. Ich prawdziwość oraz autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron; nie wzbudziła również wątpliwości Sądu. Z uwagi na zarysowujący się po przeprowadzeniu postępowania dowodowego z osobowych źródeł dowodowych kierunek rozstrzygnięcia pominięciu podlegały pozostałe wnioski dowodowe obu stron.

Sąd zważył:

Powództwo należało oddalić jako przedwczesne albowiem umowa kredytu nie została skutecznie wypowiedziana przez co roszczenia objęte pozwem nie były wymagalne.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 i 2, oraz art. 75 c ustawy Prawo bankowe w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej. Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni. Jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Wypowiedzenie umowy o kredyt będące uprawnieniem kształtującym banku, prowadzącym do zakończenia nawiązanego stosunku prawnego, bez dochowania wymaganych warunków, może prowadzić do uznania tej czynności za bezskuteczną. Nie może być zatem czynnością nagłą, zaskakującą dla kredytobiorcy, nawet jeżeli istnieją podstawy do podjęcia jej zgodnie z treścią umowy. Jest ono bardzo dotkliwie dla kredytobiorcy, dlatego skorzystanie z niego powinno nastąpić po wyczerpaniu środków mniej dolegliwych, odpowiednich wezwań (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2020 r., sygn. III CSK 196/20, LEX nr 3093473; także wyroki Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2016 r., II CSK 750/15, LEX nr 2182659 i z dnia 24 września 2015 r., sygn. akt V CSK 698/14, LEX nr 1805901).

Faktem jest, że powód w pozwie nie podał, iż zachował tryb wynikający z art. 75c prawa bankowego. Z załączonych do pozwu dokumentów nie wynikało bowiem, by powód przed wypowiedzeniem umowy kredytowej, wzywał pozwanego do dokonania spłaty w terminie 14 dni

roboczych oraz by poinformował go o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Dopiero na wezwanie Sądu z 23 lipca 2019 roku do podania czy podtrzymuje pozew, a jeżeli tak do wykazania za pomocą dokumentów, że wypowiedzenie umowy kredytu zostało dokonane zgodnie z § 23 pkt 1 ust. 1 umowy kredytu tj. po wysłaniu do kredytobiorcy 2 kolejnych przypomnień powód nadesłał kserokopie pism teoretycznie wysłanych do pozwanego.

Pismem z 13 kwietnia 2018 roku rzekomo wysłanym do pozwanego powód poinformował go o wystąpieniu zadłużenia wymagalnego wzywając do jego spłaty w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania pisma, zapowiadając wypowiedzenie umowy i postawienie niespłaconej należności w stan wymagalności po terminie wypowiedzenia. Kolejnym pismem z 13 sierpnia 2018 roku poinformowano o wystąpieniu wymagalnego zadłużenia w wysokości 6.887,59 CHF wzywając do jego uregulowania w terminie 14 dni i ponownie zapowiadając wypowiedzenie umowy. W obu pismach zamieszczono pouczenie o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia (k. 77 - 78). W międzyczasie, pismem z 10 lipca 2018 roku poinformowano o dacie zaksięgowania ostatniej spłaty raty kredytu oraz występującej niedopłacie, zaś pismem z 12 lipca 2018 roku poinformowano o wysokości zadłużenia 5.538 CHF wzywając do jego uregulowania bez zakreślania terminu do zapłaty (k. 79 - 80).

Kopie w/w pism nie zawierają jednakże żadnego podpisu, nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem i nie dołączono do nich dowodów doręczenia tychże pism pozwanemu. Pozwany natomiast na rozprawie w dniu 28 lipca 2022 roku oświadczył, że nie pamięta czy otrzymał wezwanie do zapłaty z informacją o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację. Nadto stwierdził, że o możliwości restrukturyzacji dowiedział się z rozmowy telefonicznej z pracownikami banku.

Tak więc wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 6 k.c. powód nie zaferował przekonujących dowodów na okoliczność, że wysłał do pozwanego tego rodzaju wezwania do zapłaty przed wystosowaniem oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy. Tymczasem w pierwszej kolejności powód powinien był doręczyć kredytobiorcy wezwanie określone w art. 75c ust. 1-2 oraz odczekać do upływu terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu. Dopiero po upływie tego terminu bank mógł złożyć oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy. W przypadku gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest bezskuteczna (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 stycznia 2019 r., , wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 czerwca 2019 r., , LEX nr 2706336).

Poza tym z uwagi na bezwzględnie obowiązujący charakter art. 75 c Prawa bankowego nie sposób uznać, iż skuteczne wypowiedzenie umowy następuje z chwilą doręczenia odpisu pozwu; przez doręczenie pozwu nie może być ono konwalidowane. Bez znaczenia jest również okoliczność, iż pozwany sam, z własnej inicjatywy, nie będąc formalnie pouczonym, składał wnioski o restrukturyzację. Wypowiedzenie jest prawem kształtującym, które jest realizowane poprzez oświadczenie złożone drugiej stronie umowy (art. 61 k.c.). Z uwagi na szczególne skutki jakie ze sobą niesie, a które prowadzą do zerwania pomiędzy stronami węzła obligacyjnego, uznać należy, że zgodnie z art. 60 k.c. zachowanie takie nie powinno pozostawiać żadnych wątpliwości co do prawidłowości jego złożenia (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - I Wydział Cywilny z dnia 27 lipca 2021 r roku I ACa 155/21).

Skoro powód nie udowodnił, że dochował trybu przewidzianego w art. 75c ustawy prawo bankowe, nie doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu więc roszczenie powoda nie jest wymagalne. Powyższe okoliczności uzasadniały oddalenie powództwa bez konieczności badania pozostałych zarzutów pozwanego.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. w zw. z par. 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.

Sędzia Leokadia Krośniak – Cebulska